

spørge Socialdemokratiet om, hvordan det kan lade sig gøre at have den holdning, at man godt kan gennemføre et forslag med det snævrere mulige flertal uden om V og K, når det drejer sig om orlov til ministre, men når det drejer sig om ministerpensioner i øvrigt, er man nødt til at komme hen over midten og få dem alle sammen med.

Der er ingen logik i det, bortset fra at Socialdemokratiet formentlig har den holdning, at ministre fortsat skal være en privilegeret race, og efter at man med sit flertal får vedtaget de her to forslag, bliver det en endnu mere privilegeret race.

Jeg tror ærlig talt, at befolkningen, som sidder tilbage og ser på, hvad vi vedtager, når vi vedtager finansloven i slutningen af ugen, vil synes, at der er mange steder i den finanslov, hvor de fra Folketingets side bliver udsat for urimelige nedskæringer, overgreb osv. Samtidig skal befolkningen altså se, at der er nogle ganske, ganske få mennesker her i salen, som er i stand til at sikre sig selv urimelig meget bedre vilkår; det gælder som sagt de radikale ministre.

Vi har ikke stor tiltro til, at vores lovforslag nr. L 126 vil komme igennem, men jeg kan garantere for, at under udvalgsarbejdet vil der blive stillet ændringsforslag til det andet forslag om ministerpensioner og vederlag til ministre, så hr. Estrup skal nok få lejlighed til i praksis at demonstrere, at hr. Estrup er enig med mig, når hr. Estrup siger, at løn til ministre skal være et anliggende for regeringen.

Vi vil i Fremskridtspartiet sørge for, at dette bliver stillet som ændringsforslag til det forslag, der allerede er fremsat. Vi må så tage debatten ved andenbehandlingen og bare håbe på, at man ikke sikrer sig, at debatten sker på et tidspunkt, hvor næsten alle er gået hjem.

Denne debat er en principiel debat. Det er for groft, at Folketinget tillader sig at behandle forslag, som skal privilegere Tingets egne medlemmer eller nogle af dem, på en sådan måde. Man havde egentlig helst set, at det ikke engang foregik fra Tingets talerstol, hvilket man kunne have undgået, hvis man havde fået beretningen fra sommeren 1995 igennem, for så havde Udvalget for Forretningsordenen kunnet sikre det.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge de medlemmer, som har arbejdet på alle de andre ændringer til Folketingets forretningsorden: Hvorfor i alverden er de ændringsforslag ikke med i denne pakke? Hvorfor skal de forslag, som har været behandlet meget længe, vente? Er

det, fordi der er nogle af dem, som skal være med til at vedtage den store pakke af ændringsforslag, som simpelt hen ikke ville være medforslagsstillere til det forslag? Det kunne jeg godt forestille mig; men det kan være, vi kan få det afdækket under udvalgsbehandlingen.

Men som jeg sagde før: Ændringsforslagene til de her forslag vil blive stillet, og så skal hr. Estrup få lejlighed til at trykke på den grønne knap.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er meget forskellige slags forslag, vi her er blevet sat til at behandle samlet, og når fru Kirsten Jacobsen om sit eget forslag irttesætter mig, fordi jeg siger, at vi ikke vil være med til en ministerhelt, må jeg fastholde, at jeg ikke ved, hvad fru Kirsten Jacobsens mål er med lovforslaget; det kan jo ikke skyldes, at fru Kirsten Jacobsen har været i forhandlinger eller regner med et flertal.

Men jeg vil godt understrege, at når det drejer sig om ministerlønninger og -pensioner, skal vi altså ikke give så dårlige økonomiske muligheder, at vi ikke kan få landets ypperste til at beklæde en ministerpost. Det er Venstres grundsyn.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Til fru Birthe Rønn Hornbech: Fremskridtspartiets forslag er todelt. Det drejer sig om at få klare skel mellem, at regeringen har pligten til at aflønne sine ministre. Det er den første del af forslaget. Og hvad regeringen vælger at aflønne ministrene med, må jo komme an på, hvad de fremsætter af forslag, og hvad de kan få flertal for. Så det forstår jeg ikke.

Den anden del af forslaget går simpelt hen ud på, at pension er noget, man får, når man opnår pensionsalderen.

Dernæst går det ud på, at man ikke skal kunne få pension, hvis man sidder som amtsborgmester et eller andet sted, hvis man er valgt til borgmester et eller andet sted, er medlem af Europa-Parlamentet og får mere end 1 mio. kr. i løn. Vi siger oven i købet, at hvis der er et flertal her i salen, som ønsker at tage de privat ansatte med, så gør vi gerne det.

Vi kan altså ikke forstå, at en tidligere minister, som genindtræder i sit job som skolelærer, ikke kan få sin fulde ministerpension, fordi den bliver modregnet. Men hvis man lader sig vælge